

רעפ 37933-12-24 - א.ע. התיכון לנכסים והשקעות בע"מ נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 37933-12-24

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

המבקשים: 1. א.ע. התיכון לנכסים והשקעות בע"מ
2. עבד אל קאדר אבו קוש

נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית
המשפט המחוזי בבאר שבע (כבוד השופטים י'
עדן, נ' אבו טהה ו-ר' תורן) בע"פ 11230-09-24
מיום 30.10.2024; בקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקשים:

החלטה

לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כבוד השופטים י'
עדן, נ' אבו טהה ו-ר' תורן) בע"פ 11230-09-24 מיום 30.10.2024, בגדרו נדחה ערעור המבקש על
גזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע (כבוד השופטת נ' חקלאי) בת"פ 48761-06-20 מיום
18.07.2024.

1. מבקשת 1 היא חברה פרטית בניהולו של מבקש 2. המבקשים הורשעו, על-פי הודאת מבקש 2
שניתנה לאחר תחילת שמיעת ראיות, בביצוע שתי עבירות של אי הגשת דוח תקופתי במועד לרשויות
מע"מ, הלכה למעשה דובר "באיחור קצר בהגשת שני הדוחות הללו, דוח אחד הוצג באיחור ושולם
באופן חלקי, ודוח נוסף הוגש באיחור ושולם במלואו. בגין הדוח לתקופה מינואר 2020 נותרה בעת
הגשת כתב האישום יתרה פתוחה לתשלום בסך 481,858 ₪" כלשון פסק דינו של בית משפט קמא;
ובארבע עבירות של אי תשלום במועד הגם שהדוח הוגש במועד, כאשר התשלום הכולל, אשר לא
שולם נכון למועד הגשת כתב האישום עמד על סך של 78,893 ש"ח. לשם שלמות התמונה יצוין, כי

עמוד 1

תוך כדי ההליך שהתנהל בבית משפט השלום הסירו המבקשים את מלוא המחדלים ושילמו את מלוא סכום המע"מ.

2. בגזר דינם, נקבע כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות נע בין מאסר קצר לבין 12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. בתוך כך, נדחתה בקשת המבקשים לביטול הרשעתם, מהטעם שלא מתקיימים התנאים שנקבעו בפסיקה בנדון. בעת גזירת העונש בגדרי המתחם, בית משפט השלום התחשב, בין היתר, בעובדה שהמבקשים הסירו את מחדלם במהלך ניהול ההליך; בנתוני האישיים של מבקש 2 כפי שעלו מתסקיר שירות המבחן; ולכך שהלה השתלב בהליך טיפולי. בסופו של דבר, בית משפט השלום גזר על מבקשת 1 קנס; ועל מבקש 2 חודש וחצי של מאסר בפועל, לריצוי על דרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה וענישה נלווית.

3. כאמור, ערעור שהוגש על גזר הדין נדחה. בית משפט קמא הדגיש כי מדובר בעבירות חמורות, אשר ראוי כי העונש בגינן יכלול מאסר בפועל; וזאת, בין היתר, נוכח שיקולי הרתעה. הוטעם, כי העבירות במקרה דנן הובילו לגזל הקופה הציבורית בסכום משמעותי העולה על כחצי מיליון ש"ח. כמו כן הובהר, כי קושי כלכלי אינו מהווה עילה לאי-תשלום מס, וכי לפעולה של הסרת מחדל ניתן משקל בשיקולי הענישה, אך אין משמעותה כי יש להימנע מענישה כליל. כן נקבע, כי במקרה דנן לא התקיימו נסיבות המקימות את החריג להרשעה, בהתאם להלכת כתב (ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל פ"ד נב(3) 337, 342 (1997) (לעיל ולהלן: הלכת כתב)). לעניין זה נקבע, כי טענות מבקש 2, ביחס לחששו להשלכת ההרשעה על עבודתו מול רשויות המדינה במסגרת מכרזים, אינה עולה כדי פגיעה קשה וקונקרטיה המחייבת אי הרשעה. ביחס לתוצאה העונשית הסופית נקבע, כי זו מקלה עם המבקשים באופן משמעותי, ואינה מצדיקה כל התערבות. לבסוף נקבע, כי מבקש 2 יתייבב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 22.12.2024.

4. בבקשה שלפניי נטען, בתמצית, כי המקרה דנן מעורר צורך להבהיר מה עמדת בית המשפט העליון בדבר אי-הרשעה בעבירות מס, נוכח פסיקות שונות בערכאות הדיוניות בנדון. כן נטען, כי בית משפט קמא התבסס על פסיקה בנדון מבלי להבחין בינה ובין נסיבות המקרה הקונקרטי. בנוסף הועלו טענות שונות נגד אופן ניהול הליך גביית המס וההליך המשפטי על-ידי המדינה. בעיקרם של דברים, המבקשים חזרו על בקשתם שלא להרשיעם, תוך שהודגשו נסיבותיו האישיים של מבקש 2 ובהן מצבו הרפואי. בתוך כך נטען כי השפעת הענישה הינה "הרת גורל" למבקש 2 ולכלל עובדי החברה.

5. לאחר עיון בבקשה, נחה דעתי כי דינה להידחות.

6. הלכה היא כי בקשה לרשות ערעור ב'גלגול שלישי' שמורה אך למקרים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי צדק חמור שנגרם למבקש (ראו למשל: רע"פ 5011/24 בן יהוד נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (22.07.2024)). מקרה זה לא בא בקהל אותם מקרים חריגים עד מאוד.

7. על אף הניסיון לשוות לבקשת נופך עקרוני, עיקרה נטוע בנסיבות המקרה הפרטני. הדבר הנכון עמוד 2

ביתר שאת, בכל הנוגע לאי הרשעה בהתאם להלכת כתב. שהרי בהתאם לפסיקת בית משפט זה, החלטה בדבר אי-הרשעתו של נאשם נטועה, ככלל, בנסיבותיו הפרטניות ועל כן, על דרך הכלל - אין היא מעוררת שאלה משפטית עקרונית שחורגת מעניינו (ראו, מיני רבים: רע"פ 5006/24 שדה נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (15.07.2024)). ואכן, טענות המבקשים לעניין זה תוקפות את האופן בו יישמו הערכאות דלמטה את הלכת כתב על נסיבות המקרה הקונקרטי. בבחינת למעלה מן הצורך אציין, כי במסקנה אליה הגיע בית משפט קמא, כי מקרה זה אינו עומד בתנאים שנקבעו בפסיקה לצורך אי-הרשעה - לא מצאתי כל פגם.

8. אשר לתוצאה העונשית הסופית. כידוע, כאשר בקשה לרשות ערעור נסובה על חומרת העונש, רשות תינתן כאשר הוכח שהעונש שנגזר חורג, באופן קיצוני, ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה (וראו, מיני רבים: רע"פ 5556/24 קרוואני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (09.07.2024)). לא שוכנעתי כי המבקשים עמדו בנטל כבד זה. כפי שהודגש על-ידי בית משפט קמא - דומה כי ענישתם מקלה. משכך, לא מצאתי שמתעורר חשש לעיוות דין או אי צדק המצדיקים מתן רשות ערעור.

9. בקשת רשות הערעור נדחית בזאת; וממילא נדחית בקשת עיכוב הביצוע שהוגשה בצידה.

ניתנה היום, י"ז כסלו תשפ"ה (18 דצמבר 2024).

חאלד כבוב
שופט